

opusdei.org

Contemplació dels misteris de goig en mp3

Aquest és el text i l'àudio dels misteris de goig del llibre "Sant Rosari" de sant Josepmaria.

30/03/2020

PER CONTEMPLAR

Disponible també a [Soundcloud](#),
[ivoox](#)

Primer misteri de goig.

L'Anunciació

No oblidis, amic meu, que som infants. La Senyora del dolç nom, Maria, està recollida en oració.

Tu ets, en aquella casa, allò que vulguis ser: un amic, un servent, un curiós, un veí... —Jo ara no m'atreveixo a ser res. M'amago rere teu i, astorat, contemplo l'escena:

L'Arcàngel diu el seu missatge...

Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? —¿Com es farà això, si jo no conec home? (*Lc 1, 34*).

La veu de la nostra Mare concentra en la meva memòria, per contrast, totes les impureses dels homes..., també les meves.

I com detesto llavors aquestes vils misèries de la terra!... Quins propòsits!

Fiat mihi secundum verbum tuum.

Que es faci en mi segons la teva paraula (Lc 1, 38). A l'encís d'aquestes paraules virginals, el Verb es féu carn.

Som a punt d'acabar la primera dena... Encara em queda temps de dir al meu Déu, abans que cap altre mortal: Jesús, t'estimo.

Segon misteri de goig. Visitació de la Mare de Déu

Ara, infant amic, ja hauràs après de moure't. —Acompanya amb goig Josep i Santa Maria... i escoltaràs tradicions de la Casa de David:

Sentiràs parlar d'Elisabet i de Zacaries, t'entendriràs davant l'amor puríssim de Josep, i el teu cor bategarà fortament cada vegada que anomenin el Nen que naixerà a Betlem...

Caminem de pressa cap a les muntanyes, fins a un poble de la tribu de Judà (*Lc 1, 39*).

Ja hi som. —És la casa on naixerà Joan, el Baptista. —Elisabet aclama, agraïda, la Mare del seu Redemptor. Beneïda tu entre totes les dones, i beneït el fruit del teu ventre! —I d'on em ve això, que la Mare del meu Senyor em vingui a visitar? (*Lc 1, 42-43*).

El Baptista nonat s'estremeix... (*Lc 1, 41*) —La humilitat de Maria es vessa en el Magníficat... —I tu i jo, que som —que érem— uns superbs, prometem que serem humils.

Tercer misteri de goig. Naixement de Jesús

S'ha promulgat un edicte de Cèsar August, i mana d'empadronar tot el món. Cadascú ha d'anar, per fer-ho, al poble d'on prové el seu llinatge. Com que Josep és de la casa i la

família de David, va amb la Verge Maria des de Natzaret a la ciutat anomenada Betlem, a Judea (*Lc 2, 1-5*).

I a Betlem neix el nostre Déu: Jesucrist! —No hi ha lloc a l'hostal: en una establia. —I la seva Mare l'embolcalla, amb bolquers, i l'acotxa a la menjadora (*Lc 2, 7*).

Fred. —Pobresa. —Sóc un petit esclau de Josep. —Que n'és de bo, Josep! —Em tracta com un pare el seu fill. —Fins i tot em perdona, si prenc el Nen als meus braços i em quedo, hores i hores, dient-li coses dolces i enceses!...

I el beso —besa'l tu—, i li danso, i li canto, i li dic Rei, Amor, Déu meu, Únic meu, el meu Tot!... Que n'és de formós el Nen... i que curta la dena!

Quart misteri de goig. Purificació de la Verge

En complir-se el temps de la purificació de la Mare, segons la llei de Moisès, cal anar amb el Nen a Jerusalem per presentar-lo al Senyor (*Lc 2, 22*).

I aquesta vegada seràs tu, amic meu, qui portarà la gàbia de les tórtoraes. —Te n'adones? Ella —la Immaculada!— se sotmet a la llei com si estigués immunda.

¿Aprendràs amb aquest exemple, nen babau, de complir, malgrat tots els sacrificis personals, la Santa Llei de Déu?

Purificar-se! Tu i jo sí que necessitem purificació! Expiar, i, per damunt de l'expiació, l'Amor. —Un amor que sigui cauteri que abrasi la ronya de la nostra ànima, i foc, que encengui amb flames divines la misèria del nostre cor.

Un home just i temorós de Déu ha vingut al temple, mogut per l'Esperit

Sant —li havia estat revelat que no moriria abans de veure el Crist—, pren en els seus braços el Messies i li diu: Ara, Senyor, ara sí que t'enduu en pau d'aquest món el teu servent, segons la teva promesa... perquè els meus ulls han vist el Salvador (*Lc 2, 25-30*).

Cinquè misteri de goig. L'Infant perdut

On és Jesús? —Senyora: el Nen!... on és?

Plora, Maria. —En va hem corregut tu i jo de cercle en cercle, de caravana en caravana: no l'han vist. —Josep, després d'esforçar-se inútilment per a no plorar, també plora... I tu... I jo.

Jo, com que sóc un vailet barroer, ploro a raig fet i clamo al cel i a la terra... perquè el vaig perdre per culpa meva i no vaig clamar.

Jesús: que no et perdi mai més. I llavors la desgràcia i el dolor ens uneixen, tal com ens uní el pecat, i surten de tot el nostre ésser gemecs de profunda contrició i frases ardents, que la ploma no pot, no ha d'estampar.

I, en consolar-nos amb l'alegria de trobar Jesús —tres dies d'absència!— discutint amb els Mestres d'Israel (*Lc* 2, 46) quedarà molt gravat en la teva ànima i en la meva el deure de deixar els de casa nostra per tal de servir el Pare Celestial.

PER RESAR

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/misteris-de-
goig/](https://opusdei.org/ca-es/article/misteris-de-goig/) (02/04/2026)